

KAKASYA SA NAPKIN ng Starbucks ang kanilang lovestory ni Priya Iyer.

Ang malambot at kulay-lupa na napkin na may nakasulat: *Made from 100% recycled fibers. Minimum 40% post-consumer material. No bleach was used to make this napkin.* Dito siya sumusulat ng grocery list. Nang marinig mula sa isang kaibigan na madali itong mag-absorb ng oily skin, ito na rin ang ginagawa niyang facial tissue.

Napkin ng Starbucks ang ini-abot niya sa binata nang humingi ito ng tissue. Malayo ang tuwalya, nakasukbit sa banyo. Nanghihina siya.

Pinunas ito ng binata sa kanyang tiyan, sa kanyang dibdib, saan naging fireworks ang tamod nito.

“Can we have shower?” si Priya.

“Sure.”

Binuhat siya ng binata.

Sinasabunan siya ng binata. Sa itaas ng inidoro, may bango ang scented candle, katabi ang bonsai na cactus.

Gumanti siya. Kinuha niya ang sabon sa binata at hinaplos sa ari nito, hanggang sa *perineum*, ang sinasabing nakakaligtaang male erogenous zone na nabasa niya sa blog ng isang Pleasure Coach. Hindi na niya kailangang abutin ang bote ng aromatherapy sa katabing rack. “From where are you? How’s your family?” Tanong ng binata. Nagbabanlaw na sila. Gusto niyang gayahin ang sagot nito na “I don’t want to talk about it.” Ngunit, sa halip, isinara niya ang gripo, tumuntong sa tiles, at muling siniil ng halik si Priya. Ipinulupot niya ang isang paa sa beywang nito, para muling salubungin ang

nagsisimula na namang Pinocchio na ilong nito sa mga hita. *Ubusin mo*, sigaw ng kanyang utak, *sa iyong gym-sculpted muscles, sa iyong Indian-inflected English, sa ating ungol sa Ingles, ang lahat ng kati nasa libog lungkot na nananahan sa aking buto't kalamnan, sa aking isipan at kaluluwa. Ipakita mo sa akin ang Himalayas upang ito ang pumalit sa kabundukan ng Panay sa screensaver ng aking utak.*

“Ravage me, ravage me,” ungol niya.

“I will, babe.”

Ang dagundong ng banyo, lindol para sa kabilang kuwarto. *Putch na mga real estate developer sa kanilang substandard materials na parang housing ng UP na sabi ng isang propesor niya sa kolehiyo naririnig mo ang buhos ng inidoro sa kabilang yunit. Bahala kayo, atakehin kayo sa inggit.* Napakapit siya sa dutsa, natumba ang shampoo at conditioner sa rack, katabi ng sabon na tested and proven niya. Gusto niyang abutin ang tuwalya. Ngunit naging langit ang kisame na may nagkikislapang bituin at narinig niya ang pagsabi ni Priya na “Can I come now, babe?” Oo, sagot niya. Putch, hindi pa siya tapos. *Guuusto kooo paaaa.* Animo’y nakikita niya ang mukha ni Teresa sa kisame na nagsasabing *Girl, sure, makakalipad ka, malayong-malayo sa kabundukan ng Panay ngunit tulad ng orgasmong hindi maibigay sa’yo ng lalaking ‘yan sa kanyang 6-pack, tandaan mong may Hitler may Stalin may Khmer Rouge may Darfur may Afghanistan may Bush may India at Pakistan at Tibet at China kung kaya’t masusulat mo ang inyong lovestory sa napkin ng Starbucks kaya ang kasubu kang dila ang lumbay ng dila the loneliness of tongue dahil magkaiba ang panahon nina Jose Rizal at Magdalena Jalandoni kaya ang pagdurugo ng isipan at puso tulad ng mga talulot ng gumamela at bougainvillea sa tag-araw ng hinog na manga na ngayon mabibili mo na lang sa supermarket dahil hindi pa namumulaklak ang punong mangga sa gitna ng palayan sa Barasanan Dao Antique.*

Kumapit siya sa dutsa sa pagbaon-hugot ni Priya sa kanyang likod sa parang pusang naglalambing na ungol nito hanggang sa hugutin niya ito’t sumabog-saboy - isa na namang fireworks display – ngayon sa naka-arko niyang likod. Pinihit niya ang dutsa at umagos ang malamig na tubig,

muling bumula ang sabon, ipinunas ni Priya ang tuwalyang nakasabit pagkatapos inabot sa kanya, at binalabal niya ito sa katawan. Lumabas sila ng banyo; si Priya sa kanyang kahubdan, at isa-isang dinampot ang damit sa sahig, sa paanan ng kama.

“Dawkins was a delicious read. I would have not discovered him if not for you. Thanks, dear,” sabi niya.

“Welcome, babe. You know what, you should watch him in YouTube. He’s more wonderful when he’s speaking. I’ll forward you some interviews.”

Nagsuklay siya ng buhok, kaharap sa salamin. “Sure.”

“You’re not listening.” Sinusuklay ni Priya ng mga daliri ang buhok.

“I’m sleepy na, dear. Got early class tom.”

“Okay, night.”

Tinanggap niya ang paghalik ng binata sa kanyang noo. Muling naglapat ang kanilang mga labi. Bahagya niyang itinulak ang kanilang katawan palapit sa pinto. Sandaling napasandal sila doon, sa magkadikit na mga labi, hanggang sa kumalas siya. Binuksan niya ang pinto.

Kumaway sa kanya ang binata.

“Ingat, sabi niya, at naging isang pag-take off ng eroplano, papalayo sa kanya, ang mga hakbang nito. Isinara niya ang pinto.

Naupo siya sa sala, sa kanyang wine glass at blueberry cheesecake.

SIYA, si Sadyah Zapanta Lopez, hinuhusgahan niya ang mga lalaki sa kulay ng kanilang briefs. Lahat sila, puti. Si Stephen. Si Ishmael. Pati si Priya! Bagama’t hindi niya natingnan kong 100% cotton, made in China, o hindi.